

Św. Wincenty Ferreriusz urodził się ok. 1350 r. w Walencji (Hiszpania) w rodzinie notariusza. W roku 1367 wstąpił do dominikanów. W rok potem złożył śluby zakonne. Studiował filozofię, teologię i logikę w Walencji, Barcelonie i Leridzie, gdzie zdobył tytuł doktora. Otrzymał święcenia kapłańskie w wieku 25 lat. Podjął surową dyscyplinę życia duchowego, którego piękne świadectwo pozostawił w traktacie „De vita spiritualis”. Zajmował się najpierw nauczaniem filozofii i teologii, ale także wieloma sprawami państwowymi i kościelnymi. W tym czasie oddawał się także kaznodziejstwu, najpierw na dworze papieża w Awinionie, a później w południowej Francji i we Włoszech. Posługę tę pełnił aż do roku 1399. Wtedy nastąpił nagły zwrot w życiu Wincentego. W czasie choroby, która wydawała się beznadziejna, miał wizję św. Dominika i św. Franciszka, którzy uzdrowili go i polecieli głosić Ewangelię na całym świecie. Napisał natychmiast list do papieża Benedykta XIII z prośbą o upoważnienia konieczne do nowej misji. Po ich otrzymaniu oddał się wyłącznie kaznodziejstwu wędrownemu. Podjął w ten sposób wielką misję, przemierzając Europę i wzywając do pokuty. Obdarzony darami Ducha Świętego oraz zaopatrzony w apostolskie pełnomocnictwa, przemawiał na placach, bo żadne kościoły nie mogły pomieścić gromadzących się tłumów. Swoją charyzmą budził zachwyt, ale i sprzeciw. Pracował na rzecz jedności podzielonego przez schizmę Kościoła. Szła za nim sława wielkich cudów. Obok rzesz wielbicieli miał Wincenty także swoich zawziętych wrogów. Zarzucano mu demagogię, ogłupianie ludu, a nawet opętanie. Wincenty był również spowiednikiem antypapieża Benedykta XII, ale opuścił go, kiedy nie udało mu się nakłonić go do rezygnacji. Zmarł w Wielką Środę, 5 kwietnia 1419 r. w Vannes we Francji, wracając z misji podjętej w Anglii, gdzie przebywał na zaproszenie króla. Wincenty Ferreriusz zostawił po sobie kilka drobnych pism, m.in. „Traktat przeciwko schizmie”, „Traktat przeciwko Żydom”, „Traktat dla tych, którzy cierpią pokusy przeciwko wierze”. W zakonie dominikańskim w imię św. Wincentego udzielano się specjalnego błogosławieństwa chorym i poświęcało się dla nich wodę. Ku czci świętego odprawiano przed jego świętem nabożeństwo siedmiu piątków.